

ПАМ'ЯТКА НАСЕЛЕННЮ

УВАГА! СИБІРКА!

СИБІРКА - це гостре інфекційне захворювання тварин і людей. Збудником його є бацила, яка в навколишньому середовищі здатна утворювати спори і забруднювати довкілля. Вона дуже стійка у воді, харчових продуктах, а в ґрунті живе до 70 років.

Джерелом інфекції є тварини, але найчастіше - велика рогата худоба, вівці, коні, рідше - олені, кози, свині. Тварини заражаються, поїдаючи траву, інші корми, при водопої. Ознаками ураження тварин є:

✓ При блискавичному перебігу, що реєструється нечасто у овець, коней і великої рогатої худоби, помічають збудження, підвищення температури тіла, прискорення пульсу і дихання, синюшність видимих слизових оболонок. Тварина раптово падає і гине в корчах. З носової і ротової порожнини виділяється кров'яниста піна, а з прямої кишки — кров. Тривалість хвороби декілька годин.

✓ При гострому — у великої рогатої худоби і коней спостерігають підвищення температури тіла (41-42°C), прискорення пульсу (80-100 і більше поштовхів за 1 хв.) та дихання. Тварина пригнічена, відмовляється від корму. Тривалість хвороби 2-3 дні. В атональній стадії виникають корчі, виділяється кров'яниста, піниста рідина, тварини гинуть з ознаками задухи.

✓ При підгострому — у тварин дещо поліпшується стан, вони починають споживати корм, температура тіла знижується, без лікування виникає рецидив і тварина гине. Тривалість хвороби до 6-8 днів.

✓ Хронічний перебіг сибірки характеризується прогресуючим схудненням, ураженням підщелепових і заглоткових лімфатичних вузлів. Хвороба при цьому триває 2-3 місяці.

✓ Карбункуозна форма сибірки у тварин спостерігається при гострому і підгострому перебігу хвороби. У великої рогатої худоби на різних частинах тіла (підгруддя, шия, живіт.) на місці первинного проникнення збудника з'являються різко обмежені тверді, болючі запальні набряки шкіри і підшкірної клітковини. З часом утворені карбункули стають дифузними, безболісними, синьо-багряного кольору з некротичним розпадом.

✓ Ангіозна форма сибірки здебільшого спостерігається у свиней і проходить переважно з локальним ураженням глоткового кільця, лімфатичних залоз, корінця язика, глотки, гортані. В подальшому запальний процес з прогресуючим некрозом і набряком переходить на підшкірну клітковину шиї, голови, підгруддя з формуванням пухлиноподібного утворення в підщелеповому просторі та на верхній частині тіла.

В разі появи ознак захворювання тварин на сибірку потрібно негайно звернутися до ветлікаря чи до районних ветеринарних служб. Якщо підозра на захворювання виникла під час розробки туші, роботу негайно припиняють, а у ветлабораторію на аналіз відправляють частину селезінки і лімфовузли. Категорично забороняється вживати м'ясо і молоко тварин уражених хворобою.

Передають інфекцію також оводи, мухи. Люди заражаються після контакту з хворими тваринами. Бацила проникає у кров через пошкоджені ділянки шкіри та слизових оболонок.

Прихований період триває від кількох годин до 6-8 днів, частіше - 2-3 дні. Потім проявляються перші симптоми хвороби - висока температура, нездужання, головний біль, кров'яний пронос, болі в животі, серцева слабкість. При шкіряній формі на місці потраплення збудника з'являється фурункул зі швидким наростанням набряку та свербіння. Якщо лікування розпочинається вчасно, хворі одужують.

У рідкісних випадках перебіг хвороби ускладнюється кишковою, легеневою або септичною формами. Захворювання протікає тяжко і може призвести до смерті хворого, тому надзвичайно важливо при підозрі на захворювання сибіркою негайно звернутися до лікаря